

Nr 2 2015

KUSTPOSTEN

— *Organ för KA 2:s Kamratförening* —



KUSTPOSTEN



Organ för KA 2:s Kamratförening

Nr 2 2015 årgång 79

Utges av KA 2:s Kamratförening

Ansvarig utgivare: Peter Glimvall

Redaktionskommitté: Kent Alritzson,
Ulf Sejlert, Jan-Åke Samuelsson,
Gustav Karlsson



Layout: DAG ÅSHAGE
telefon: 0455-482 18

Omslagsbild:



37:e hemvärnsbataljonen eskorterade färja under övning i Karlskrona
Foto: Carolina L Nilsson

Kamratföreningen styrelse

Ordförande: Peter Glimvall
Vice ordförande: Kent Alritzson
Sekreterare: Kent Alritzson
Vice sekreterare: Yvonne Wirbrand
Kassör: Sune Persberg
Ledamot: Göran Göransson
Suppleanter: Olle Melin
Erling Holmberg
Klubbmästare: Lars Iger
(adjungerad till styrelsen)

Kamratföreningens adress

KA 2:s Kamratförening
Box 527
371 23 KARLSKRONA
Telefon: 0455-47542 (v sekr)
epost: yvonne.wirbrand@telia.com
Postgiro: 9 80 67 - 2
Bankgiro: 5584-9483
Medlemsavgift: 125 kronor

Kamratföreningens utbud av KA-produkter

Medlemsnål	45:-
Slips KA 2	50:-
Slips KA	50:-
Livrem	120:-
Manchettknappar KA	150:-
KA 2 Idrottshistoria, Nattlig patrullorientering	30:-
Eskil Nyström och Marinens Hemvärnsmusikkår Kassett	60:-
Vykort Kungsholms fort (4 st)	10:-
Vykort Rosenholm (3 st)	10:-
CD Karlskrona Kustartilleriregemente	100:-

Ring kassören Sune Persberg för beställning
telefon 0455-274 56

Varorna levereras, när betalning skett.

Om varorna skickas tillkommer porto minst 20 kronor.

Plusgiro: 98067 -2

Bankgiro: 5584-9483

Bildhäfte om KA 2

förläggningsplatser

Häftet kostar 60 kr och vill Du ha det hemskickat tillkommer porto om 10 kronor. Du kan beställa genom att sätta in 70 kr på postgiro 97 05 88-0



Gräsvik och dess historia

Boken kostar
60 kronor plus porto



Befästningspark Karlskrona

Boken kostar
50 kronor plus porto



KA 2-boken

kostar 100 kronor
plus porto
60 kronor

KA 2 kamrater!



Då sitter vi åter i skenet av glimmande adventsljus och försöker summera året som har gått, såväl i kamratföreningen som i vårt land och dess omvärld. För vår egen del så kan vi se tillbaka på ett halvår där våra aktiviteter följt planen och traditionen. Inledningsvis i somras en gemytlig grillfest tillsammans med Flottans män på Skönstavik som samlade ett tiotal medlemmar, och avslutningsvis ett höstmöte med stor tillslutning i Sjöofficersmässen. Särskild inbjuden gäst denna gång var chefen för det förband som är traditionsbevarare för KA2, marinbaschefen kommandör Erik Andersson. Tyvärr var jag själv förhindrad att delta, men jag har hört från flera av er att det var en lyckad och trevlig tillställning och att kamratandan var på topp.

Men när jag lyfter blicken och tittar ut över land och omvärld så är det inte utan att en känsla av oro blir högst påtaglig. Det har utan tvekan varit den ur säkerhetspolitiska synpunkt mest oroliga tiden på väldigt länge. Jag tänker illustrera detta med några siffror, håll i er nu:

1, 4, 130, 10 000, 190 000, 650 000, 60 miljoner, 70 miljarder!

Bakom dessa siffror gömmer sig följande fakta: Ett nedskjutet ryskt bombflygplan över gränsen mellan Turkiet och Syrien, terrorhotnivå 4 på en 5-gradig skala i Sverige, 130 döda efter terrorattentatet i Paris, 10 000 asylsökande till Sverige under en vecka, migrationsverkets prognos att Sverige tar emot upp till 190 000 asylsökande i år, 60 miljoner människor i världen beräknas vara på flykt och slutligen, kostnaderna för flyktingmottagning i Sverige beräknas nästa år till 70 miljarder kronor.

Med ovanstående fakta som utgångspunkt kan vi som programledaren i det populära TV-programmet "På spåret" utbrista i: Vart är vi på väg? Optimismen efter murens fall och Sovjetimperiets upplösning har hos många nu bytts till pessimism. Freds- och konfliktforskaren Wilhelm Agrell uttryckte det i en artikel i november så här: "Det tredje världskriget är redan här. Det utspelas mellan västvärlden och andra stater på ena sidan och terrorgrupper och IS på andra sidan – och det kommer bara att eskalera. Vi befinner oss i något som bäst kan förstås som ett världskrig."

Islamiska staten, eller vad man nu skall kalla detta terrornätverk för, är utan tvekan den mest vidriga samling

barbarer som skådats i världen, åtminstone sedan Röda Khmerernas urskillningslösa mördande i Kambodja på 1970-talet. Att världsomspännande bekämpa, och slutligen tillintetgöra IS, måste vara den mest prioriterade åtgärden idag om vi skall kunna vända dagens negativa utveckling och återigen gå mot en tryggare värld och minska antalet flyktingar i världen.

Vi kan konstatera att vi lever i en orolig tid där framtiden känns väldigt osäker. Av den anledningen måste Sverige rusta sig starkt på flera områden, inte minst avseende det militära försvaret. I förra numret av Kustposten skrev jag i ledaren om den försvarsproposition som regeringen och några allianspartier kommit överens om och om den dåvarande överbefälhavarens kommentar som löd:

"Jag står fast vid bedömningen att detta innebär en kvarstående risk i en orolig omvärld. Men Försvarsmakten har nu att omsätta uppgörelsen i bästa möjliga militära verksamhet."

Propositionen innebar att Försvarsmakten under en femårsperiod skulle tillföras drygt 10 miljarder kronor i stället för de 18 miljarder ÖB menade var nödvändigt för att lösa ställda uppgifter, och därav hans kommentar ovan. Och det är inte så att omvärlden blivit mindre orolig sedan ÖB fällde sin kommentar, tvärtom.

Men nu kamrater skall vi under en kort tid i stället för världens oro fokusera på julen med dess kärleksbudskap och samvaron med nära och kära. Jag önskar er alla kamrater och era anhöriga en härlig jul- och nyårshelg och hälsar er samtidigt välkomna till ett nytt år i kamratskapets tecken.

Peter Glimvall

Swenex 2015

Swenex-15 är en nationell övning där försvaret av det egna territoriet och svenska intressen står i fokus. Den genomförs mellan den 12-22 oktober. Svenska marinen, tillsammans med delar av flygvapnet och Helikopterflottiljen, övar sjöfartsskydd på svenska syd- och västkusten.

I övningen deltar större delen av marinen. Från amfibieregementet kommer 2.amfibiebataljonen samt bevakningsbåtar. Sjöstridsflottiljerna deltar med korvetter, minröjningsfartyg och stödfartyg och Ubåtsflottiljen med ubåtar och ubåtsräddningsfartyg. Landbaserad logistik kommer ifrån Marinbasen och de båda sjöstridsflottiljen. Totalt deltar cirka 1300 personer från marinen i övningen, ett 30-tal fartyg och ett större antal stridsbåtar. Stridsflyg ur flygvapnet och helikoptrar från Helikopterflottiljen ingår också i övningen.

Uppgift - säkra hamnen



Det är dags för ett fartyg att komma in till en kaj för logistikförsörjning. Men innan fartyget kan komma måste hamnen och området i dess närhet vara säkert. Det är en uppgift för soldaterna ur Marinbasens Basskyddskompani. Under övningen Swenex ingår soldaterna i en sammansatt logistikstödsenhet som hanterar den här typen av stöd till de övande enheterna till havs.

Soldaterna packar in sig i sitt fordon och närmar sig hamnområdet. Det man letar efter är misstänkta personer och eventuella sprängladdningar. Det är sen kväll, knappt någon vind och ganska tyst i hamnen. Väl framme i området tar man sig ur fordonet för att påbörja genomsökningen. Och det dröjer inte länge förrän man upptäcker några misstänkta personer och när de öppnar eld mot soldaterna är striden ett faktum. Soldaterna sprider ut sig och besvarar elden och för en stund vibrerar luften av ljudet från kulsprutan. Soldaterna sätter två angräpar ur spel och det öronbedövande dånet byts mot tystnad. Soldaterna håller tagen terräng och begär in mer resurser eftersom hotet har ökat.

Nästa grupp ansluter och efter att ha satt in dem i läget påbörjar man på nytt genomsökningen av området. Det verkar som att de personer man nedkämpat var de enda i området. Efter att ha visiterat dem konstaterar man att de tillhör en annan nation och att de troligen var där i syfte att sabotera. Soldaterna letar nu efter misstänkta föremål som kan tänkas finnas i vid kajen. Efter en stund hittar man en trolig sprängladdning gömd i ett däck på kajen.

Foto: Carolina L Nilsson/Försvarsmakten

På ett ögonblick lämnas kajen och man ser till att sätta sig på säkert avstånd och att även se till att inga obehöriga råkar ta sig in på området. Nu måste sprängladdningen förstöras och för att göra det begär man in stöd från röjdykarna som även de ingår i det sammansatta logistikstödsförbandet.

Efter vad som känns som en evighet men i själva verket inte är så lång stund rullar röjdykarna in med sina fordon. Man tar skydd på behörigt avstånd och soldaten som såg sprängladdningen får i uppgift att så noga som möjligt beskriva hur den såg ut och hur den var placerad. Röjdykarna som även röjer sprängladdningar på land beslutar sig för att använda sig av en robot för själva jobbet. Då kan de på behörigt avstånd skicka fram den på larvfötter radiostyrda roboten som sedan kan oskadliggöra laddningen.

Carolina L Nilsson



När skytten öppnar eld är det slut på lugnet i hamnen



Röjdykarna har valt att använda sig av en robot vid röjningen, vilken de styr från behörigt avstånd

Men allt skulle stanna utan logistiken

Hela marinen övar och hela marinen måste logistikförsörjas. Det är detta som är Marinbasens huvuduppgift och man löser den i samklang med förbanden. Denna övning har man tagit ytterligare steg vidare i utvecklingen och det ger positiva effekter.

– Vi får helt andra möjligheter när vi jobbar så integrerat som vi gör nu. Vi från Marinbasens kompanier tillsammans med samverkansofficerare från de övriga marina förbanden och deras underhållsenheter har hittat vägar och fått möjligheter som gör att vi löser uppgifterna bättre och kan utnyttja resurserna mer effektivt, säger Christian Wentzel, stabschef för det sammansatta logistikstödsförbandet.

För att kunna verka har fartygen till havs stödfartyg som kan ge ”första hjälpen” i form av exempelvis drivmedel. Det har de både för att vinna tid och för att det är den säkraste platsen för fartygen. Amfibiestridskrafterna har också egna stödenheter där de befinner sig, för att även de ska kunna få den första snabba hjälpen. Men sen, allt stöd utöver det, finns det en organisation på land som tar hand om. För att göra det är man uppdelad på två fronter, en som har det övergripande läget med den långsiktiga planeringen och en annan del som är placerad närmre striden och har en kortare tidsrymd att förhålla sig till.

Christian Wentzel och de andra i den sammansatta gruppen befinner sig närmre striden och där koordineras det stöd som efterfrågas av de stridande enheterna. Arbetet handlar mycket om att försöka ligga på framkant och agera istället för att reagera. Alla Marinbasens kompanier, logistik-, basskydd- och ekipagekompani har representanter på plats. Och vid just denna övning är chefen för Basskyddskompaniet chef men har en ställföreträdare i Logistikkompaniets chef. Att man turas om att leda gör att alla får en bättre inblick i hur arbetet ska göras.

– Det ger oss mycket bättre förståelse att arbeta så här. Logistiken är huvuduppgiften för oss och det andra, som exempelvis bevakning och sjötransporter, är stöd för att logistikförsörjningen ska fungera, säger Magnus Persson, chef för det sammansatta logistikstödsförbandet och till vardags chef över Basskyddskompaniet.

Olika enheter för olika uppgifter

Till sin hjälp har de sex olika enheter. Två enheter bestående av delar ur logistik- och basskyddskompanierna som är beredda att utföra eskorter, skydda transporter och säkra områden. De är placerade på strategiska platser för att snabbt kunna användas där de behövs.

En rörlig enhet som kan stödja fartygen med signurmätning, det vill säga mäta vad som läcker ut från fartygen avseende faktorer som exempelvis minor reagerar på eller ljud som gör dem lättare att upptäcka av en ubåt.



Henrik Franzén blickar ut över en del av sitt tilldelade och säkrade område

Fartygen vill ju kunna verka så dolt som möjligt och då måste man ha koll på fartygets status.

Ekipaget utgör en enhet och ger rörlighet till sjöss med sina tross- och stridsbåtar.

En annan enhet utgörs av röjdykare och de används för att säkra de kajer man kan komma att behöva nyttja för försörjning av fartygen. Baskyddskompaniet kan ju själva ha koll på landsidan och vattenytan men inte under ytan så det är en stor fördel med greppbara dykare. Röjdykarna kan även användas vid röjning av eventuella minor man stöter på på land. Det är första gången man har dykarna greppbara på det här sättet.

Den sista enheten består av fartygsförbandens underhållsenhet och poängen med det samarbetet ligger i de vinster man kan få för att man kan merutnyttja resurserna. Även här är det första gången man har den raka kontakten sig emellan.

– Det har varit en resa att komma hit där vi är idag men jag tror att alla ser nyttan med att vi jobbar tillsammans i marinen, mot samma mål, säger Christian Wentzel som till vardags är ställföreträdande chef för logistikkompaniet och har en bakgrund inom Tredje sjöstridsflottiljen där han bland annat jobbade med logistik ombord på stödfartyget HMS Carlskrona.

Att jobba på det här sättet, med sammansatta enheter gör att kunskaperna vidgas hos deltagarna och förståelsen ökar för de olika delarna och att marinen kommer framåt som en enhet och ökar den operativa förmågan.

Carolina L Nilsson

37:e hemvärnsbataljonen eskorterade färja

Under ett veckoslut i oktober övade 37:e hemvärnsbataljonen i och kring Karlskrona. Uppgifterna bestod bland annat i bevakningsuppgifter i hamn och eskort av färja.

– I stora drag löste vi uppgifterna, och vi har identifierat förbättringspunkter, säger Johan Malmström, en av kompanicheferna om sitt deltagande.

Övningen var tillämpad vilket innebär att det är ett tänkt händelseförlopp som styrde momenten under hela helgen. Ett av dem var eskorten av en färja. Färjan hade viktig last och behövde eskort på väg mot hamn. Bataljonens uppgift var att se till att de öar man passerade var säkra och att inga okända båtar kunde närma sig den stora färjan. Man lyfte också ombord en styrka som kunde hålla uppsikt på plats från fartyget. Även i luften hade man ögon i form av två flygplan från 36:e hemvärnsbataljonen.

–Vi kunde avvärja ett angrepp och på det stora hela är jag nöjd, sedan finns det såklart saker vi behöver bli

bättre på och det är ju därför det är så viktigt att vi övar, säger Johan Malmström, chef för 371:a insatskompaniet.

Övningar i örlogshamnen

Ett bevakningskompani befann sig inne i örlogshamnen där de fick till uppgift att sköta bevakningen av en korvett. Man passade även på att öva sig i militära operationer i urbaniserad terräng vilket innebar för kompaniet att de som grupp tränade på att söka av ett bebyggt område. Utmaningen i uppgiften för soldaterna är att hålla uppsikt över ett eget tilldelat område under tiden man förflyttar sig framåt.

– Man måste lita på att polarna sköter sin del, om jag inte gör det utan släpper iväg blicken kanske jag missar den vi är på jakt efter. I gjorde det med hund också och då är det lätt att man lockas av att se vad hunden gör, säger Niklas Dahlgren, en av dem som övade.

Övningen är nu slut för den här gången och de som övat återvänder till sina civila arbeten, redo att när som helst komma tillbaka när behovet uppstår.

Carolina L Nilsson

Hemvärnsbataljonens stridsbåtar med personal mötte fartyget för att följa det in till hamnen. Foto: Carolina L Nilsson



Minering av led, - klart!

Hemvärnsbataljoner i Blekinge övade sjöminering

Sedan några år tillbaka har hemvärnet i Blekinge stridsbåtar. Nu, för första gången, har man använt dem för att öva minering. Båtkompaniets personal kör båtarna och soldater ur insatskompanier sköter arbetet på däck och släpper iväg minorna.

Övningen är en utöver de övningar som redan genomförts i år och den bygger på att öka förmågan att försvara vårt närområde.

– Det var en enkel sak att få ihop det sjuttioal personer som krävdes för övningen. Vi hade med lätthet kunna få det dubbla, säger Anders Olsson bataljonschef och chef för övningen.

Marinbasen har utbildningsansvar för fyra hemvärnsbataljoner och även under deras årliga krigsförbandsövningar har deltagarantalet varit det största hittills. Övningarna har varit förlagda utanför ordinarie övningsfält och uppgifterna de har ställts inför har liknat de uppgifter de kan komma att behöva lösa om landet skulle befinna sig i ett skymningsläge. Samma scenario ligger som grund även för denna övning.

Landet befinner sig på gränsen till krig. Sabotörer är i farten och hemvärnslarm har utgått. Hemvärnsbataljonerna är mobiliserade och har påbörjat lösa sina uppgifter, bevaka och skydda viktiga objekt. ÖB har på uppdrag av regeringen gett militärregion syd, MR S i order att minera ett särskilt vattenavsnitt. MR S beordrar hemvärnsbataljonerna i Blekinge att lösa uppgiften.

Bataljonsstaben befinner sig på sin stabsplats och leder därifrån ett sammansatt insatskompani som har fått uppgiften att säkra området som ska mineras. Soldater är utspridda på öar och längs kusten i närheten. Från luften spanar ett flygplan från flyggruppen i Kallinge, de har direktkontakt med insatschefen som tillika är bataljonschef. När läget är klart, området säkert och stridsbåtarna radat upp sig får de order att starta.

I jämn fart och på ett visst avstånd från varandra börjar de släppa sina övningsminor av typen F 23. Minan kallas ”rockan” då den har formen av just en rocka. Den är byggd i stealth-teknik vilket gör den svår att hitta. För övningens skull har de en anordning på sig som gör upptagningen lättare, vilken man påbörjar så fort mineringen är gjord. Det är hemvärnspersonalen ombord på HMS Bollö som utför arbetet med att bärga minorna.

Övervakningen av området fortsätter när minorna kommit på plats, nu med syftet att skydda mineringen från röjningsförsök.

– Den nygamla uppgiften flöt på bra, de flesta i Hemvärnet har erfarenhet av hur man jobbade förr, det sitter i ryggraden, säger Anders Olsson.

Det var som sagt enkelt att fylla de rader med befattningar som krävdes för den här övningen men man behöver bli fler. Det finns vägar in för alla i Hemvärnet. Har

man dessutom tidigare gjort värnplikten eller jobbat som officer är man mer än välkommen att söka sig tillbaka till Försvarsmakten och Hemvärnet.

Carolina L Nilsson



Minorna man fäller är av typen F 23, en övningsmina som brukar kallas ”rockan” med anledning av formen.



Flyg ur flyggruppen cirkulerar över området som stöd.



Efter minorna fällts skyndar sig stridsbåtarna från platsen.

Foto: Carolina L Nilsson/Försvarsmakten

Möte med SMKR i Enköping

21-22 oktober 2015

Under två dagar i oktober var jag Kent Alritzson utsänd som representant för KA 2 Kamratförening till ett av SMKR (Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund) kallat möte på Ledningsregementet i Enköping. Det var flera redovisningar och möjligheter att diskutera våra varandras roller. Grupparbeten genomfördes och redovisades. Jag har valt att ta med delar av SMKR:s anteckningar från mötet avseende Sammanfattning och Allmänt.

Den som vill ta del av hela protokollet så återfinns det på SMKR:s hemsida.

SMKR:s Anteckningar efter genomfört centralt kamratföreningsmöte 21-22 oktober 2015.

Sammanfattning

Det är inte meningen att genomföra möten enbart för mötets egna existens utan här måste både vi i SMKR och våra medlemsföreningar aktivt delta och diskutera och föra fram idéer om hur verksamhet och planering kan genomföras på ett rationellt och bra sätt. Det vill säga att mötet kräver aktiva deltagare.

Till mötet var 94 medlemsföreningar kallade. Till mötet kom 53 deltagare från 28 olika medlemsföreningar. Det centrala mötet är ett möte för att diskutera policyfrågor med mera. Det är av stor vikt att så många som möjligt deltar. Under detta mötet var deltagarantalet inte av den karaktären som vi bedömer bra. Vi måste få fler till smörgåsbordet. Förbundet blir inte starkare än vad medlemsföreningarna gör det till. Skall vi i framtiden ha en tung röst centralt, oavsett sammanhang, måste vi bli fler som tar ansvar för verksamheten.

Det kan konstateras att under det arbete som genomfördes var det en aktivitet som var enorm. Det fördes fram goda exempel och förslag och idéer om hur vi tillsammans skulle kunna utveckla vår kamratföreningsverksamhet. Det är också helt klart av stor betydelse att ta till sig och konstatera att det inte bara bygger på att Riksförbundet agerar utan det krävs också att våra lokal-föreningar tar tag i saker och inte bara sitter och väntar på att någon annan gör slag i saken.

Slutligen kan konstateras att vi behöver bli bättre både lokalt och centralt. Vi måste utveckla vår information och bli tydligare ut mot våra medlemsföreningar.

För att bättre få en uppfattning om kamratföreningarnas verksamhet vill vi att kamratföreningarnas årsredovisningar sänds in till SMKR som information. Även rapporter eller andra handlingar som redovisar eventuella frågeställningar/problem i samband med dialog med

mera med stödjande förband. Redovisa även bra exempel som kan användas av andra medlemsföreningar.

I samband med att SMKR förtjänsttecken i guld förlänas någon medlem bör SMKR förbundsordförande bjudas in för utdelning av denna.

SMKR kommer, med utgångspunkt från detta möte, att under 2016 skapa en central arbetsgrupp som tar tag i de av det centrala mötet framförda frågorna. Vi kommer att behöva stöd från kamratföreningarna i detta arbete. Hur och på vilket sätt vi kommer att organisera detta återkommer vi till så snart som möjligt.

Genom den nya ledningsmodellen tror vi i SMKR att vi kommer att kunna utveckla kamratföreningsverksamheten på ett helt annat sätt tidigare. Vi har fått ett bra gehör från FM i vår ledningsmodell och den är numera även förankrad hos våra medlemmar.

Efter vårt nu genomförda centrala möte hoppas vi att ni kan åka hem till era medlemmar och påbörja arbetet med överenskommelser med mera och få igång verksamhetsplanering och budgetering med förbandsledningen.

Allmänt

Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund samlade medlemsföreningarna i Enköping på Ledningsregementet under två dagar för diskussion rörande centrala frågor såsom stöd till kamratföreningarna med mera. Mötet genomförs enligt de i SMKR stadgar redovisade verksamheterna. Det centrala mötet är vägledande för SMKR styrelse verksamhet och planering i frågor som rör SMKR som centralt riksförbund.

Före mötet hade styrelsen i SMKR diskuterat innehållet med mera under den planeringsresa som genomfördes i februari. Till det mötet inbjöds några representanter från medlemsföreningarna som tidigare framfört kreativa idéer kring de aktuella frågorna.

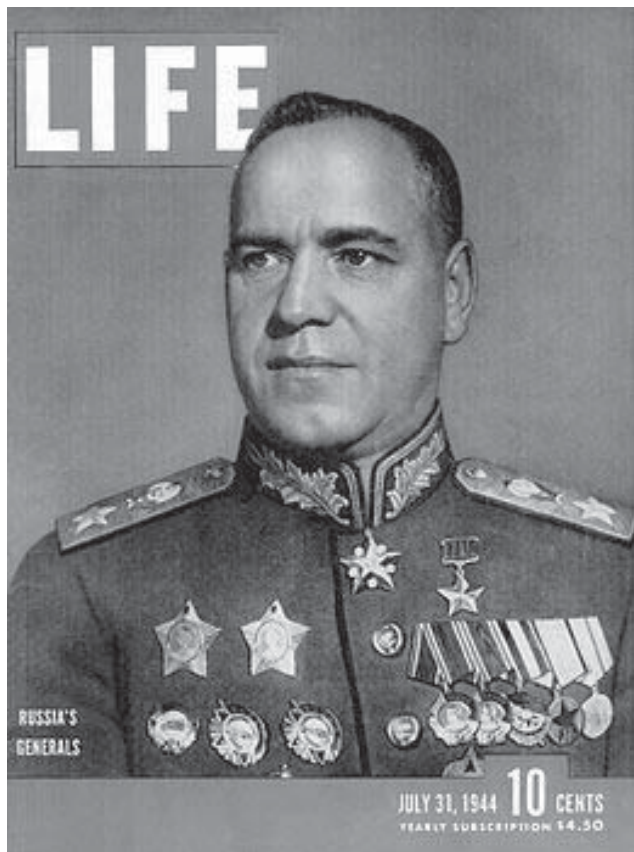
Lennart Blom och Lennart Stenberg fick uppgiften att bli moderatorer för det centrala mötet och utarbeta relevanta frågor att diskutera under mötet. Lennart 1 o 2 utarbetade sju stycken frågor som kom att bli grunden för diskussionerna. Deltagarna delades in i fem grupper som fick uppgiften att diskutera aktuella frågeställningar.

Från HKV PROD Utb inbjöds stabschefen Michael Jarl att delta på mötet. Michael Jarl redogjorde för arbetsläget samt inriktningen från FM kring kamrat och veteranverksamheten samt hur stödet från FM skulle genomföras. Vi fick också en mycket bra redogörelse för nuvarande organisation samt framtida förändringar i organisationsstrukturen. Även vissa slutdatum för rapporter med mera redovisades.

Kent Alritzson

Underofficer i nittionde året minns.

Några glimtar från 1945, då KA 2 lade gevär



Zjukov, en segergeneral.



Riksbank. Post. Telegraf.

Stridsslutet kunde anas.

Efter att Montgomery stoppat tyskarnas ardenneroffensiv i årets början, ryckte engelsmän, fransmän och amerikaner mot Berlin. Från öster brakade Zjukovs sovjetarméer oemotståndligt mot samma mål, och snart var striderna i Europa till ända.

Under våren 1945 kunde KA 2-krämparna börja ägna sig åt en sista vapenvård, hänga av sig krigareskruden, lämna in personlig utrustning och resa hem, i visshet om att nu var beredskapstjänsten slut.

FF-baren stängde slutligt.

Vid Ronnebygatan, där Imperialbiografen ät, i andra våningen, fanns FF-baren, speciellt för beredskapsmännen, där de kunde koppla av vid en kopp kaffe med bröd och lyssna till grammofonmusik. "Lili Marleen" och "Min soldat" var stora "örhängen", men man kunde även lyssna till den romantiska "Silvermåne över bergen" och den Auld-lang-syne-sköna "Godnattvalsen" ur filmen "Dimmornas bro". FF var en förkortning för förstärkt försvarsberedskap.

FF-baren, som en liten oas i en fältgråtrist tillvaro, blev ett minne blott.

Trossö luftbevakning upphörde.

Från tornet i det stilfulla telegraf- och posthuset, där Ronnebygatan och Norra Kungsgatan bildar ett kors, bevakade en luftbevakningspost luftrummet över Karlskrona, dag och natt allt sedan 1939. Den lilla vaktstyrkan bodde i tornet och utspisades hos kasern Sparre. När terrorns och fasans tid var förbi, bytte tornet till civilt.

Stakholmens kanoner, och övriga, tystnade.

På Stakholmens berg stod några luftvärnskanoner förankrade. Tillhörande befäl och manskap bodde förmodligen i en barack på den numera idylliska lilla ön, till vilken ledde en träbro. Vid brons ända på ön vaktade en soldat med bajonett och sex skarpa kulor i nittisexbössan. Om nätterna kunde de övningsrikta, när Sjuhalla, Skallaholmen, Degerskär, Kurrholmarna och Almö med milslånga, vita ljuskoner belyste allierade flygarmador på väg

hem från anfall över Tyskland. Kanonerna sände ibland lysande granater, som varning mot de obehöriga, utan att med avsikt vålla skada. De allierade använde regelbundet svenskt lufterum för att undvika tyska motanfall. En luftvärnskanon höjde sig mot skyn i ett trätorn vid landbron och inne på järnvägsområdet.

Efter fem och ett halvt år, med ombyten av betjäningpersonal då och då, upphörde verksamheten och "muckarglädjen" rädde över den lilla, kala ön.

Permittenförläggning i torghålan.

Vid korsningen mellan Drottninggatan och Kyrkogatan fanns en ingång till det stora torgberget, som till stor del var ihåligt för militära ändamål. Den ingången ledde till ett permittentlogi, där husvillan permissionslediga kunde få tak över huvudet och en säng för natten. Ingången dit stängdes i maj, och gräs och sly kom att skymma den.



Hesa Fredrik tjänade civilförsvaret.

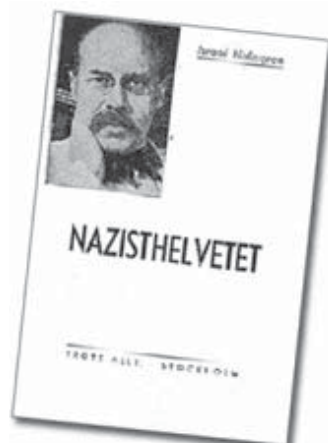
En allmänt bekant företeelse var "Hesa Fredrik". Så kallades de flyglarmstrumpeter, som skulle höras över hela staden. De provades varje måndag, klockan 1500, så att korta tjut ljöd under en minut, tillkännagivande "Flyglarm!". Därefter följde ett enda långt tjut, vilket betydde "Faran över". Hesa Fredrik friställdes inte i maj, utan fortsatte med måndagstjuten några år.

Tre män med kurage.

Nationalsocialismen möttes på olika sätt i Svea långa rike. Många stod nog villrådiga inför den autonome världsomvandlaren, som ville utrota judar och skrota



Torgny Segerstedt



Israel Holmgren



Karl Gerhard

kommunister. Han tycktes möta partiell sympati hos överklassen, men mera markant aversion i arbetarklassen. Somliga, klarsynta individer genomskådade luren-drejeriet och sökte avslöja det offentligt, med risk för liv och lem. Det var män med kurage. Jag vill gärna nämna tre, som lämnat bestående minnen: Karl Gerhard, Israel Holmgren och Torgny Segerstedt.



Personbil med gengasaggregat.

Gengasröken följdes av bensinångor.

En lättviktsmotorcykel, nittiåttalubikare, sytens igen, efter fem år.

De flesta ransoneringarna bestod. Bensin blev tillgänglig i begränsad mängd. Till motorbränsle blandades bensin med sprit och blandningarna kallades motyl och bentyl.

Gengasen som motorbränsle upphörde snart, och "Slagningsplats för gengasbilar" vid vägarna avlägsnades. "Buss-Olle" i rödebybussen behövde inte längre växla ned till ettan i bubbetorpbacken..

Samlingsregeringen avgick och "S" regerade.

Den nyutnämnda regeringen samlad vid Stockholms slott i december 1939: Fr. vänster: Bagge, Andersson, Bergquist, Möller, Westman, Quensel, Günther, Domö, statsminister Hansson, Wigforss, Sköld, Pehrsson-Bramstorp, Eriksson.

Sveriges samlingsregering sedan luciadagen 1939 lämnade avgångsansökan och en socialdemokratisk regering bildades 31 juli, med Per Albin Hansson som statsminister.



Två infernaliska smällar slöt andra världskriget.

Tidens första atombomb utlöstes över Japan . Den orsakade många tusen döda och omfattande materielförstörrelse. Japan kapitulerade snart, och andra världskriget var till ända..



Gunder Hägg

Världsrekord av Hägg och avstängning.

En person från krigsåren minns jag särskilt. Han hette Gunder Hägg och var löpare. Han omfattades med ett enorm intresse och motsvarande beundran. Under fyra år presterade han sexton världsrekord; en uppseendeväckande bragd utan like. 1945 löpte han en engelsk mil och fick sitt sista världsrekord med 4.01.4. 1946 avstängde Friidrottsförbundet honom för livstid, för att han fått ersättning med en obetydlig del av de stora vinster som kom arrangörer till godo genom hans löparkonst.



Från krigsdepå till fredlig soldarskola.

KA 2, som under krigsåren varit depå och administrerat alla tusental av beredskapsmän, befäl och meniga, avvecklade den verksamheten under årets gång. Översten Alf Johan Viktor Nyman, den rekorderlige, ledde detta arbete, och kring jultiden var regementet åter som i forna dagar.

Tvättprämen, med rena kläder, körde inte längre mellan alla befästa öar, utan allt tvättbyte förrättades i den höga stenbyggnaden vid övre planen.

Mot julen spred granen, mitt på kaserngården, ett fredligt vänligt ljus mot kansli och kaserner, vilka gladdes och lyste lika vänligt tillbaka.

Kafferansoneringen och några andra bestod än en tid, som ett minne tillsammans med Ulla Billquists oförglömliga soldatskiva.

Gustav Karlsson Walles

Jag minns mitt ljuva 50-tal



För de människor som bemannade "det rörliga" började 50-talet riktigt bra. Våren 1950 gick i de gamla hjulspår som plöjts upp i andra världskrigets efterdyningar. Livet ute på Oskarsvärn hade precis den blandning av rutin och nya inslag som kunde attrahera unga människor. I varje fall de som denna vår försökte lära sig eldledningens principer och materiel och som hoppades att framåt hösten bli godkända i denna komplicerade del av artillertechniken och därjämte bli befördrad och erhålla titeln korpral.

Ute i världen hände emellertid stora saker. Världsfreden tog ett abrupt slut, visserligen långt borta, faktiskt på andra sidan jordklotet, men ändå på något sätt nära; Koreakriget. Då var vi framme i juni och hade just firat midsommar.

Men på "det rörliga" hade man annat att tänka på. Vi skulle ge oss ut på en lång resa. Nästan varje år vid den här tiden utsågs "rörliga" att skjuta för skjutskolan som hette KASK och hade till uppgift att utbilda eld- och signalledare. Denna sommar var dessa kurser förlagda till KA4 H, dvs Härnösand, och det var denna stad långt upp i Nordanland som blev vår resa. Att förflytta ett rörligt KA-batteri från Karlskrona till Härnösand är en komplicerad historia och planeringen hade säkert pågått en längre tid. Men en dag var allt klart och vi kunde börja ilastningen på Torskors järnvägsstation. Förflyttningen skulle nämligen ske per järnväg. Vi skulle gå järnvägslastat som facktermerna lydte. Det blev ett krånglande och bökande innan allt var på plats. Erfarenhet fanns, tio år

tidigare hade man gjort motsvarande manöver, då med en viss kapten Lange som chef.

De tre 15,2 cm -kanonerna tog väl mest utrymme i anspråk men till detta kom en ansemlig fordonspark; dragfordon av typ TVC och SKODA, lastbilar – de flesta av typen GMC – lastades också. Därtill kom eldledningsutrustningen, inbasmätare, s-platsen och oplatsmateriel. Tyvärr minns jag inte om RADARN – det nya tekniska underverket – fanns med. I mitt minne dyker eldledningsradarn upp först 2 à 3 år senare.

Resan upp till Härnösand tog 3 dagar och var inte särskilt dramatisk. Vi utspisades på tåget men ibland blev det halt och avsittning och utspisning på perrongen. Vår batterichef, kapten Holmqvist var allomstädes närvarande. Det var en hyggelig karl som månade om allas bästa. Han såg alltid bekymrad ut och kånkade på en väldig portfölj.

Så landade vi i Härnösand och urlastningen började. Även denna gick bra och redan dagen efter stod våra tre 15,2-or grupperade i Skärviken.

Kjell Silverbark

Fortsättning följer i nästa nummer på denna 50-tals tillbakablick – om redaktionen godkänner och läsekretsen önskar.

Verksamhetsplan för KA 2 Kamratförening år 2016

Öppet hus i föreningshuset på Skönstavik kl. 1400-1600 andra tisdagen i varje månad förutom i juli. Årets datum är den 12 januari, 9 februari, 8 mars, 12 april, 10 maj, 14 juni, 9 augusti, 13 september, 11 oktober, 8 november och 13 december.

02-25 Årsmöte på Sjöofficersmässen den 25 februari kl. 1800. Inbjudan sänds ut med post

05-24 Vårutfärd 24 maj. Kommer att annonseras på vår hemsida.

06-15 Kustposten nr 1 utkommer den 15 juni som tryckt nummer

08-18 Grillfest tillsammans med Flottans Män den 18 augusti kl. 1600. Anmälan senast 08-07 till Hans Pettersson på telefon 0455- 13358 alt. 0708- 735198.

10-26 Höstmöte på Sjöofficersmässen den 26 oktober kl. 1800 . Annons kommer i Kustposten nr 1

12-15 Kustposten nr 2 utkommer den 15 december som tryckt nummer

Spara denna sida!!

Nostalgiresa till Karlskrona

Den 10 – 11 september gjorde vi en ”nostalgiresa” till Karlskrona för att besöka de gamla platser vi utbildades på och KA-museet på Aspö.

Vi är sju personer som tillsammans utbildades till värnpliktiga underofficerare under hösten 1967 t o m sommaren 1968. Efter grundutbildning på KA 4 i Göteborg kom vi till Karlskrona under hösten. Tre av oss fortsatte efter värnplikten som reservofficerare.

Inom det rörliga artilleriet utbildades vi först på 15,2:ans artilleri med tillhörande mätutrustning och efter nyår på den då ”nya” Robot 08.

Efter ankomst per tåg och bil samlades vi för ett kortare besök på Gräsvik. Vår gamla kasern stod kvar men allt hade förändrats till Tekniska högskolan som bedriver sin verksamhet där numera. Korridorer hade moderniserats helt och hållet och vår gamla ”lucka” var numera en undervisningslokal. Grusplanen framför där vi marscherat hade gjorts till en parkeringsplats för bilar. Några nya byggnader hade också byggts för högskolan. Allt hade med andra ord förändrats där till något nytt och annorlunda.

Vi fortsatte till Aspöfärjan som tog oss över dit på eftermiddagen. Vi körde till KA-museet där Hans Assarson, mötte upp som vår guide. Hans är f d kapten och tjänstgjorde bl. a på KA2. Han är jämgammal med oss och hade haft våra befäl som arbetskamrater. I museet fanns mycket materiel och fordon som kändes igen från förr i tiden och Hans kunde berätta en hel del om historiken kring dessa. Man kände igen mycket t ex 15,2:ans kanon med äldre mätutrustning och inte minst RB 08

som vi utbildades på som första värnpliktiga omgång under år 1968.

Efter att ha återkommit till Karlskrona checkade vi in på vårt hotell och därefter gjordes middagsbesöket på restaurant Montmartre. Nästa morgon efter en stabil frukost tog vi färjan ut till Kungsholms Fort och en guide från Turistbyrån, f.d. flottisten Kenneth Håkansson, visade oss runt på olika platser på ön; vi besökte förstas den unika rundformade hamnen där bl. a färskvatten togs in förr i tiden, vi stegade upp i utkikstornet med de 91 trappstegen och besökte parken där speciella växter och träd planterats som tagits med från olika fartyg bl. a Älvsnabben.

Det mesta var sig likt på ön från den tid vi låg här under vintern och våren 1968. Vi kunde däremot inte lokalisera vår eget logement som låg utmed ena långsidan på fortet. Rundvandringen avslutades med besök inne på öns museum. Vi återvände med turistföreningens båt till Fisketorget. Då vi hade lite tid över hann vi gå in på Marinmuseum och såg en hel del intressant om marinens historia och verksamhet. Speciellt var att bese miljön inne i ubåten Neptun som finns på Marinmuseum.

En hel del gamla minnen och roliga incidenter som vi kom ihåg dök upp igen under vårt nostalgibesök och vi som deltog tyckte allt hade varit mycket lyckat och inte minst genom att återse sina militärkompisar.

Vi som var med på resan är Roy Danielsson, Göran Hamne, Björn Lindblad, Bill Lundqvist, Robert Rehbinde, Jan-Olof Sjöholm och Per A Thege.



Kamratföreningens höstmöte

KA 2 Kamratförenings höstmöte på Sjöofficersmässen den 21 oktober samlade ett femtiotal medlemmar. Kvällens värdar, Sune Persberg och Lars Iger hälsade välkommen och innan man satte sig till bords underhöll KA 2-oktetten gästerna med musik av brunnsmusikkarakter. Oktetten startade en gång, närmare bestämt i februari 1981, som en liten ensemble för just kamratföreningsmötena.

Marinbaschefen Erik Andersson höll ett uppskattat föredrag om marinen i allmänhet och marinbasen i synnerhet och konstaterade bl.a., att det nya försvarsbeslutet innebär en utökning av antalet anställda i huvudsak riktade mot de sjögående enheterna, så att dessa kan vara längre tider till sjöss. Vidare kommer Marinbasen att åter vara ett krigsförband med bl.a. olika former av beredskap.

Härefter följde en utsökt supé följt av kaffe och trevligt småprat.

Kamratföreningen hade nöjet att hälsa ett par långväga gäster välkomna, Anders Berlin från Fårösund och Karl Mauritzon från Timmernabben-Sollentuna.

Som vanligt förflöt kvällen i trivsamt tecken.

Olle Melin



Vid middagsbordet syns Gun Bengtson, Kajsa Larsson, Kjell Silverbark, Inger-May Gustavsson, Bengt Lexhagen och till höger marinbaschefen Erik Andersson



Marinbaschefen Erik Andersson höll ett uppskattat anförande om marinen i allmänhet och marinbasen i synnerhet



Foto Ulla Melin



Kända ansikten. Från vänster Lars Iger, Bengt Ettedahl, Christer Holgersson, Björn Wallmert, Lennart Lindqvist, Bengt Lexhagen, Åke Jeansson och Birger Werner



Maths Dackehag, Lennart Heller och hedersmedlemmen Gustav Karlsson

Julen och tomten på tunet

Julen är inte muet, det exklusiva,
inte överflöd, bål'ätande
onödiga, onyttiga klappsäckar
och kommersialfröjd.

Nej, julen är något inre,
något varmt i själen,
som följer i livet; en drömsjärna
från fattiga barnaår – eller rika.

Min jul är minnets levande ljus
från stugornas ärlar
och kyrkans julottefönster
mot en mörk lönnled.

Den är skolfrökensagan
om tomten på tunet
som hjälpte de strävsamma
men stjälpde de loja och lata.

Ja, julen var samhörigheten
i stenbygdens gråa nödkåkar
och vetebröd från misärnjölpåsen
utdelad i nåd av Röda korset,

när AK-arbetets trettiofem timören
blev till sexton och åtti' i veckolon
för talgmargarin och storsill
fjärran nuet, med i-padda i lomman.

Gustav Karlsson Waller



Museets 10:e säsong är nu avslutad. Totalt har 3883 personer besökt oss under 2015. Vi har haft ett 10-tal guidade visningar för grupper mellan 8 – 30 personer i varje grupp.

Lördagen den 25/7 genomförde museet sitt 10-års jubileum. Omkring 300 personer besökte oss den dagen. Väderleken var inte med oss denna dag. Vi hade en kraftig storm och 30 millimeter regn föll under dagen. När det var som värst regnade det så kraftigt att 5 billarm satte igång. Hemvärnets kok grupp serverade 250 portioner med ärtsoppa. Museiföreningen framför ett stort tack till hemvärdet för dess medverkan. Hemvärnets rekryteringsgrupp lyckades att locka till sig 7 nya medlemmar.

Det som nu återstår är att vinterförvaring av museet. Dock har ett stort arbete satt igång under hösten. Vi bygger om vårt förråd under ledning av B-G Fransson.

SMM (Statens Maritima Museer) har beviljat föreningen ett utvecklingsbidrag, för att säkerställa 21 cm kanonens fortlevnad. Detta arbete pågår under hösten och skall vara klart i vår.

Anders Bengtsson



250 besökare hittade till museet även om det regnade mycket kraftigt denna dag. På bilden nedan ser vi Lennart Lindqvist som berättar om robotsystem



Hemvärnets rekryteringsgrupp lyckades att locka till sig 7 nya medlemmar.



Ibland blir man glad



De flesta som "gått på trupp" resonerar väl ungefär som jag. Man gick tillsammans med sin trupp i utbildningens olika skeenden, man svetsades samman under sommarens övningar och höstens manöver.

Tills en dag när det var dags att skiljas. Glädjen hos grabbarna var stor och eskalerade ju närmare muckadagen kom. Och så for de iväg med sina piprensare och muckakammar. Några tårfyllda avsked var det väl inte men väl saknad och stänk av vemod – hos mig i alla fall.

Jag var i KA:s tjänst i 20 år, "tog värvning" 1948 och lämnade aktiv tjänst våren 1968. Hela tiden var jag i trupptjänst och hann utbilda hundratals unga män i pjästjänst, radar, eldledning, markstrid, fältmätning ävenledes motor- och båtjänst.

Våren 1967 fick jag ett delikat uppdrag. Jag skulle utbilda en speciell trupp – ett 40-tal man – i markstridstjänst. Inget märkvärdigt för mig – det speciella låg hos de 40 grabbarna. De var nämligen "Göteborgare".

Det betydde att de hade ryckt i på KA4 men redan efter några veckor placerats på KA2. Sorgen var total, för dessa killar var västkusten allt, Karlskrona och KA2 var kass. Hemlängtan präglade alla. Det värsta var att deras KA2-elände skulle vara i 3 månader men deras tid ökades i olika etapper och kom att omfatta hela deras vpl-tid. Först på hösten några dagar före muck fick de åter se sitt KA4.

Deras avsky för det Blekingska omfattade även utbildningen till en början. Jag och mina medarbetare försökte göra den så omväxlande som möjligt. Markstridens alla moment, skjutning med granatkastare, granatgevär, handgranatkastning, landstigningsövningar från 200-båt. Dock kunde vi konstatera att andan blev allt bättre i gänget. De var definitivt inte några duvungar och ju kär-

vare övningarna var desto bättre tycktes de trivas. De hävdade sig fint i idrotts- och skyttesammanhang. En tid var vi placerade på Kasernbatteriet och just då var det regmästerskap i båtrod och en häpen major Odebjer kunde konstatera att hans batterilag hade gått in på andra plats. Något sådant hade inte förut inträffat. Flera av dem blev duktiga seglare, men det var kanske inte så konstigt med tanke på deras härkomst.

Några veckor i Skillingaryd uppskattades liksom högvaktstjänst på Stockholms slott. Den senare genomfördes till stor belåtenhet och med extra beröm av en inspekterande general.

Som sagt hade jag inga förhoppningar att återse de här herrarna när jag en höstdag vinkade av dem på Karlskrona C. Enligt ett rykte slog tågpersonalen larm och vid Göteborg C stod 8 poliser och väntade på dem.

Vad är det för märkvärdigt med den här historien då? Jo, en kväll för ett par år sedan fick jag ett telefonsamtal. Det var en av "Göteborgarna". Han ville ha kontakt för han höll på att samla det gamla gänget och han ville besöka Karlskrona igen. Det som glädde mig särskilt var hans positiva bild av värnplikten. Den var enligt honom både trevlig och meningsfull – även om den ägde rum i det förskräckliga Karlskrona.

Just nu pågår hopsamling och säkert kommer en del att till sommaren – nästan efter 50 år – återse de trakter där de en gång övade markstrid.

Kjell Silverbark

Årsmöte 2015.

KA2 Muldivision



Föreningen genomförde den 3 okt 2015 sitt årsmöte enligt sina stadgar.

Gunnar Medemyr omvaldes till ordförande för ett år.

Övriga styrelseledamöter och ledamöter samt deras uppgifter efter konstituerande.

Vise ordförande

Stig Olofsson

Revisor

Johan Melin

Kassör

Lennart Avendal

Revisor

Erling Holmberg

Sekreterare

Ulf Sejlert

Revisorssuppleant

Sven Karlsson

Styrelseledamot

Lars Hidling

Valberedning

Erling Holmberg

Styrelsesuppleant

Christer Antonsson

Valberedning

Nils Jonasson

Styrelsesuppleant

Harald Åkesson

Valberedning

Patric Eidstedt

Styrelsesuppleant

Leif Breidemar

Mtrl.- redogörare

Leif Breidemar

Styrelsesuppleant

Webbansvarig

Gunnar Medemyr

Samord. / stugvärd

Ulf Sejlert

Nya bogserbåtar till marinen

En dimmig morgon i början på november anlände marinens nya bogserbåtar, *Hector* och *Hercules*, till Örlogshamnen i Karlskrona. De kom närmast från Nederländerna och Damen Shipyards. Båtarna hade tillsammans med tre av samma klass dock byggts vid Damens varv i Galati i Rumänien. Klassen kallas i Sverige för bogserbåt typ Hector.

Hector ska baseras i Karlskrona och *Hercules* på Muskö.

Marinen har varit i behov av nya bogserbåtar bl.a. för att kunna bogsera längre sträckor till havs eller för att kunna bryta is. Med en dragkraft på över 30 ton och en mycket god manöverförmåga tillför båtarna helt nya förmågor för den svenska marinen.

Bogserbåtarna har anskaffats genom en gemensam upphandling av FMV och dess nederländska motsvarighet DMO (Defence Materiel Organisation). Det totala kontraktsvärdet på fem bogserbåtar var 35 miljoner, varav den svenska delen var 13,6 miljoner, där också ingår utbildning, dokumentation och reservdelar.

Under cirka en månad kommer FMV att komplettera fartygen med speciell marin utrustning, innan de i december kommer att vara i tjänst vid ekipagekompaniet i den marina basbataljonen. Dessförinnan har Marinbasen genomfört en andra namngivningsceremoni.

Beprövat koncept

Damen Shipyards har tidigare byggt cirka 180 fartyg enligt grundmodellen, som heter ASD 2810 och levererat dessa till stora delar av världen. De svenska båtarna skiljer sig en del från originalet. Båtarna har fått en annan lutning för att kunna bryta is.

Framdrivningen består av två vridbara propulsorer. Dessa ger fartygen stor manöverförmåga och relativt god dragkraft såväl sidledes som baklänges.

De svenska bogserbåtarna har ett konventionellt framdrivningsmaskineri. Dragkraften blir cirka 32 ton till skillnad från de nederländska båtarnas 60 ton. Differensen har styrts av storleken på de fartyg, som ska assisteras.

Ersätter gamla bogserbåtar

De nya båtarna kommer att ersätta de nuvarande *Heros*, som byggdes 1955 och *Hera*, som byggdes 1971.

Leverans till Karlskrona

I kontraktet ingick fri leverans till Sverige. Det är således varvets personal som fört båtarna hem. Med ombord har funnits blivande svenska besättningar för att lära sig båtarna.

Där Karlskrona angöringsbojen en gång låg mötte ekipagemästaren Mats Loftén sina nya bogserbåtar och ankomsten till örlogshamnen celebrerades med vattenkaskader från de nya båtarna



HMS Hercules med vattenkanon



Ekipagemästaren örlogskaptén Mats Loftén
Foto Olle Melin

Foto Olle Melin

Olle Melin

Presentation av bogserbåtarna

Boris Höjer från ekipaget på Marinbasen presenterade den 5 febr 2015 försvarsmaktens nya bogserbåtar för föreningens medlemmar.



Bogserbåt HMS Hector & HMS Hercules



- 2 st Bogserbåtar av modell: ASD 3010 ICE
- Beställare: FMV/Försvarsmakten
- Byggnadsvarv: Damen shipyard Galati Rumänien
- Byggstart: Oktober 2014
- Leverans: 4:e kvartalet 2015

Tekniska data

- Längd ö.a. 29,84 m
- Bredd 10,43 m
- Djupgående ca 4,5 m
- Deplacement ca 550-575 ton
- Bruttodräktighet ca 300 ton
- Sea State 5
- Bollard pull 32 ton
- Maxfart 11 knop
- Sjövattentemp -4 till 32 ° C
- Lufttemp -20 till 40 ° C
- Svenska flaggstatsregler, tillsyn av Transportstyrelsen
- Lloyd's 100 A1 Tug ICE 1B LMC UMS EP IWS
- FiFi ½, 1200 m³/h
- Huvudmotorer MTU 8V4000M63 rpm1800 1000kw
- Propelleraggregat Rolls Royce US 205 5 blad á 2 m diam.
- Generatordiesel Volvo D5A TA
- Generator Stamford UCM274E 107 KVA
- Boggerspel för och akter samt bogserkrok
- Däckskran Heila HLM 25-2S
- Isklass 1A (upp till 1 meter kärnis)

Kölsträckning.

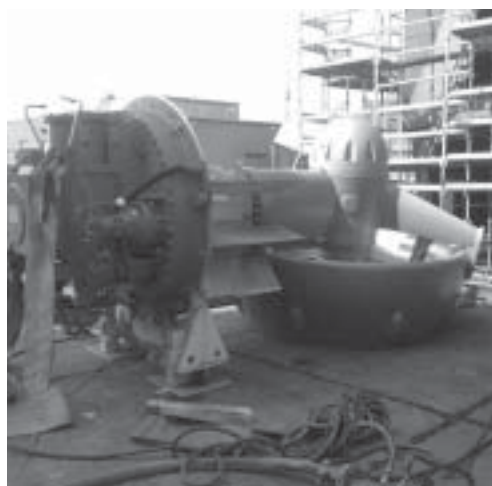
Kölsträckning den 21 oktober 2014.
Ett svenskt mynt svetsades fast i kölkonstruktionen som traditionen bjuder.
Sjösättning planeras till vecka 20 2015.



Iskes rederi Ijmuiden.



Några bilder från produktionen och ombord





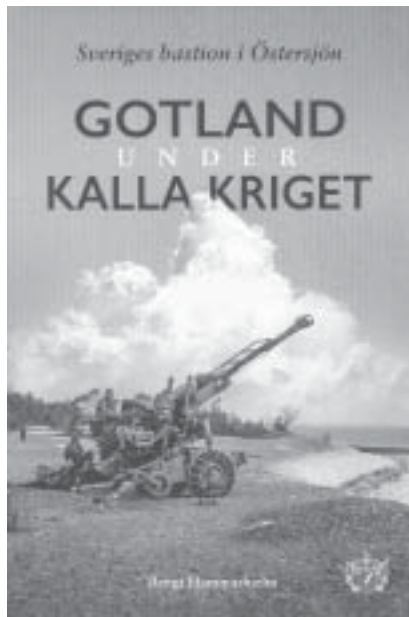
I Försvarets intresse. Säkerhetspolisens övervakning och registrering av ytterlighetspartier 1917-1945

Den ryska revolutionen var varningsflaggan, som ledde till, att man började övervaka den kommunistiska rörelsen i Sverige och i andra västländer. Mindre känt är, att övervakningen trappades upp ytterligare år 1928, då kommunisterna klargjort, att de i högre grad skulle infiltrera de militära organisationerna. Denna förändring banade vägen för de efterföljande årens omfattande registreringar av kommunister. I boken lyfter författaren Ulf Eliasson genom internationella jämförelser fram denna nya aspekt på övervakningen av politiska extremister i Sverige från den ryska revolutionen till andra världskrigets slut.

Nya perspektiv ges på säkerhetstjänstens kontakter med ansvariga politiker under andra världskriget: socialminister Gustav Möller och statssekreteraren Tage Erlander. Dessa två var bättre informerade om övervakningen och kontakterna var betydligt tätare, än vad som tidigare varit känt. Ulf Eliassons bild skiljer sig från den som offentliggjordes efter krigsslutet. Mycket läsvärd!

Nordic Academic Press.
ISBN 13: 978-91-89116-70-2.

Stellan Andersson



Gotland under kalla kriget. Sveriges bastion i Östersjön

Under kalla kriget hade Gotland ett mycket utsatt läge och större strategisk betydelse än tidigare. Sovjetunionen behärskade ju nästan ensam Östersjön. På Gotland hölls därför högre beredskap än på andra håll i Sverige. Det, som inte fanns på ön vid ett invasionsförsök, skulle knappast kunna föras dit. Därför övades bl.a. överföring av fastlandskontingenten.

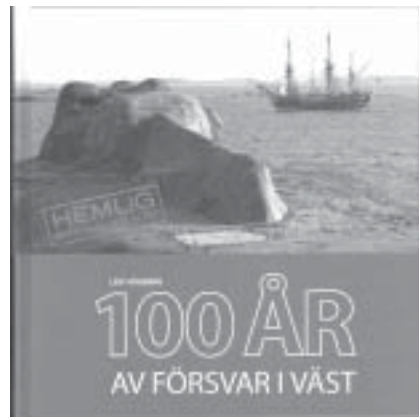
Författaren, pensionerade överstelöjtnanten Bengt Hammarhjelm (född 1925), har haft större delen av sin yrkesverksamhet förlagd till Gotland i såväl trupp- som stabstjänst. Han tar oss med på en resa på kalla krigets Gotland och beskriver detaljrikt de olika beredskapsgrader och krigsfall, som försvarsplaneringen gick ut på. Han konstaterar också, att efter det kalla kriget har Gotlands beredskap trappats ned till nästan 1808 års nivå, då ryssarna intog ön utan strid. Detta kommer dock att förändras 2018, då två kompanier tillförs ön.

Det här handlar om en mycket intressant och lärorik bok, som borde vara ett av intresse för den, som hänger med i försvarsdebatten. Boken är rikt illustrerad och dessutom finns ett mycket omfattande kartmaterial.

Bengt Hammarhjelm har belönats med Krigsvetenskapsakademiens silver- och guldmedaljer samt Gotlands kommuns kulturpris för sina militärhistoriska publikationer.

Svenskt Militärhistoriskt Bibliotek.
ISBN 978-91-88053-05-3

Olle Melin



100 år av försvar i väst

Den här mycket omfattande boken dök upp i brevlådan, när det var manusstopp. Jag kan då egentligen bara anmäla boken och utnyttja lite av den text, som beskriver innehållet.

Boken ger en bild av, hur försvaret av västra Sverige har sett ut under 1900-talet med tillbakablickar i historien. Det är inget litet område, som avhandlas. Boken omfattar Göteborg samt landskapen Bohuslän och Halland, vilka, framför allt under och efter andra världskriget kom att kraftigt befästas.

På mindre än 40 år försvann en militär infrastruktur med bergrumsanläggningar, regementen, flygflottiljer, förråd och inte minst kustartilleriets batterier. Det mesta är borta, raserat, plomberat eller bortglömt. Men spåren finns där och boken ger tips om, var Du kan finna dem.

Det finns ett omfattande kapitel om flotans verksamhet på Västkusten liksom det finns om kustartilleriet.

Författaren Leif Högberg har arbetat med boken i mer än tre år och det är ett omfattande verk han bjuder läsarna. Den kan givetvis också användas som uppslagsbok om försvaret på Västkusten, ibland i militära sammanhang lite vanvördigt kallats landets baksida.

FORT & BUNKER.
ISBN 978-91-982263-0-0

Olle Melin

PAX Baltica i Karlskrona

A

r 1890 bildades Allmänna Försvarsföreningen i Sverige som en opolitisk stödorganisation åt det svenska försvaret. Sedan dess har också föreningens tidskrift *Vårt Försvar* utgjort ett viktigt inslag i försvarsdebatten.

Sedan ett tjugotal år anordnas varje år i Karlskrona ett seminarium i huvudsak om förhållandena kring Östersjön kallat PAX Baltica. Årets tema var *Kriget om sanningen* och bestod som vanligt av två delar – en eftermiddag med öppna föreläsningar öppna för allmänheten och en del, kvällen dag 1 och efterföljande dag med seminarier och diskussioner, till vilka man anmält intresse. Av tradition hölls seminarierna på Kungsholms fort utanför Karlskrona.

Till årets PAX Baltica hade arrangörerna lockat ett stort antal kvalificerade föredragshållare eller vad sägs om:

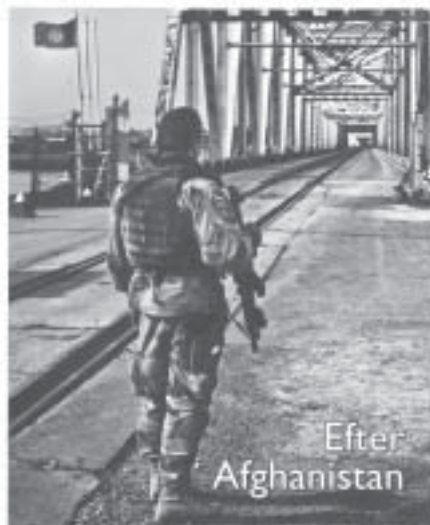
- Wiueslaw Tarka, Polens ambassadör i Sverige
- Gudrun Persson, forskare vid FOI
- Eric Povel, informationschef vid NATO
- Witold Rodkiewicz, rysslandsexpert vid Polish Center for Eastern Studies
- Maria Persson-Löfgren, Sveriges Radios korrespondent i Moskva

Som moderator fungerade Stefan Ring, Allmänna

VÅRT FÖRSVAR

Österländsk tidskrift sedan 1890

79 3, Märsche 2015



Försvarsföreningens generalsekreterare och ofta anlita expertkommentator i radio och TV.

Det blev några timmars viktig information om kriget i Ukraina, om förhållandena runt Östersjön och den förhöjda hotbild, som är aktuell.

Ett mycket speciellt inslag levererades av Sveriges Radios utrikeskorrespondent, Maria Persson-Löfgren, som på ett mycket kåserande och personligt sätt beskrev dagens media i Ryssland och dess förhållande till omvärlden.

Olle Melin

Vad betyder J på kustartilleriets fartyg

På äldre bilder kan man se, att kustartilleriets fartyg har beteckningen "J" följt av ett nummer.

Vad står bokstaven J för i detta sammanhang? Den frågan har jag ställt till många f.d. kustartillerister, utan att jag har kunnat få något svar.

Kanske någon av tidskriftens läsare kan bringa klarhet i frågan. Om så är fallet, kontakta gärna under tecknad.

På bilden syns artilleritransportfärjan Balder med beteckningen J 321 under lastning i Karlskrona handelshamn.



Olle Melin Artilleritransportfärjan Balder

En organisation, som varit föremål för ett stort antal utredningar, är den svenska militärmusiken. Marinens Musikkår har sedan återinträdet i Försvarsmakten 1993 varit nedläggningshotad ett antal tillfällen men hittills alltid lyckats överleva till de flestas stora glädje. I några artiklar kommer musikkårens historia att skildras.

Marinens Musikkår – med anor från 1680-talet

Den 19 september 1685 marscherade ett antal amiralitetsmusikanter runt i Karlskrona för att på så sätt kungöra, att dagen efter skulle den högtidliga invigningen av Kungl Amiralitetskyrkan äga rum. Detta är det första tillfälle, som militärmusiker kunde spåras till Karlskrona. Men det är inte otroligt, att de funnits i staden från 1680. Militärmusik i organiserad form har funnits i Sverige sedan 1520-talet. Födelseåret för svensk militärmusik brukar anges till 1526. Då satte Gustav Vasa upp en livvakt om 26 drabanter och i vakten fanns två signalgivare – Felins pipare och Jacob trumbasla.

Åter till amiralitetsmusikanterna. Amiralitetsstaterna från början av 1700-talet upptar en pukslagare, en mästare och 13 skalmejblåsare. Den förste mästaren i Karlskrona hette Johan Otto och var av tysk börd. Skalmejblåsarna trakterade diskant- och altskalmejor och dulcian (en föregångare till fagotten).

När Karl XI besökte Karlskrona den 7 augusti 1692 i samband med amiral Gustav Sparres begravning i Amiralitetskyrkan, skriver kungen i sin dagbok:

Från musikläktaren utförde skalmejblåsarne och hautboisterna sorgemusik under anförande av sin mästare Johan Otto, medan kanonerna dundrade till avskedsslut för den gamle amiralen.

Ur Amiralitetets stat från 1685 finns följande musiker namngivna:

Otto Johan	Mästare
Boder Filip	Skalmejblåsare
Dufva Olof	Skalmejblåsare
Von Bwergen Kristian	Skalmejblåsare
Krampau Kristian	Skalmejblåsare

Från omkring 1715 svarade Volontärregementet i Karlskrona, sedan musikerna överförts dit från Amiralitetets stat. År 1718 fanns på regementet sex hautboister, en trumslagare och en pipare på staben samt nio pipare och 18 trumslagare på kompaniet.

Volontärregementet tillhörde flottan, men var organiserat som ett arméregemente. Även musikernas organisation påminde om arméns. I samband med överföringen till Volontärregementet byttes de gamla instrumenten ut mot oboer, fagotter och valthorn. Musikerna kom i rullorna att kallas musikanter.

Efter fransk förebild infördes i mitten av 1700-talet särskilda s.k. anförarbefattningar eller tambourmajorer. Dessa befattningar kom så småningom att kallas regementstrumslagare, flaggtrumslagare, flottiljtrumslagare och hemvärnstrumslagare.

Omkring 1775 fanns två regementen med gemensam musikkår. Regimentstambour var 1773 Hindrich Berg, som kom från Värmland. Annars var det mycket vanligt att mästare och tambourmajorer hämtades från Tyskland. I Karlskrona verkade under 1700- och 1800-talen många tyska musiker. År 1791 hette regimentstambouren Olaus Thiman, även han värmlänning.

I september 1784 skulle musikkåren spela i samband med Gustav III:s besök. Han ville inte ha någon uppvaktning, men ändå stod musikkåren uppställd på torget tre nätter i rad i sådant ösregn, att den ”knappt längre kunde hålla ut”.

Den tidiga repertoaren bestod av marscher, som spelades vid ceremonier och parader samt danser, som spelades vid fester och tillställningar. Till detta kom kyrkomusik.

Olle Melin

Fortsättning nästa nummer



Amiralitetskyrkan tidigt 1700-tal

Grillfesten

Den 13 augusti var vi ett 60 tal medlemmar ur Flottans Män och KA 2 Kamratförening som samlades på Skönstaviksläget för den gemensamma grillfesten. Vädret var på vår sida och bjöd på en vacker sommarkväll. Under samlingen serverades en välkomstdrink innan Ordföranden i Flottans Män Göran Lövgren hälsade deltagarna välkomna. Efter detta så påbörjades en trevlig tipspromenad i lägets vackra natur. Därefter påbörjades "utbackningen" av grillbuffén under Hans Petterssons noggranna ledning. Under måltiden utbyttes många glada samtal mellan deltagarna och stämningen var hög. Under kvällen bjöds det dessutom på trevlig musikunderhållning som lockade till dans.

Text och foto: Kent Alritzson

Kent Alritzson



Eva och Lars Iger



Göran Löfgren hälsar alla välkomna

Foto: Kent Alritzson





Korsord 2015:2

Gustav Karlsson har konstruerat korsordet

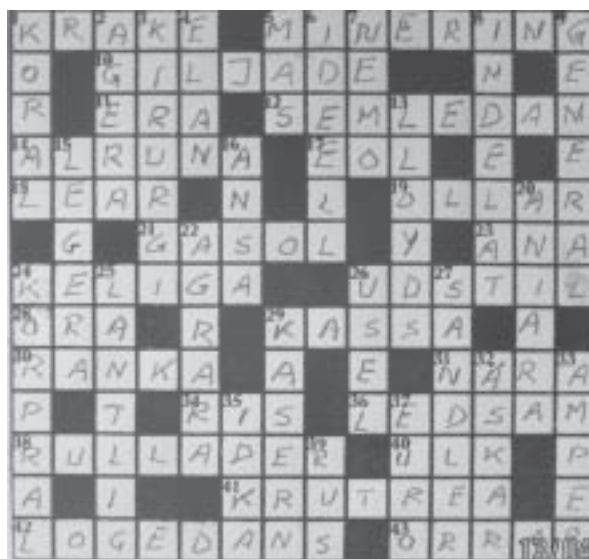
Lösningen sänds senast 1 febr 2016 till

Gustav Karlsson

Syrenvägen 4

370 30 RÖDEBY

Pris till de första öppnade rätta lösningarna.



Lösning korsord 1 2015

Vågräta ord

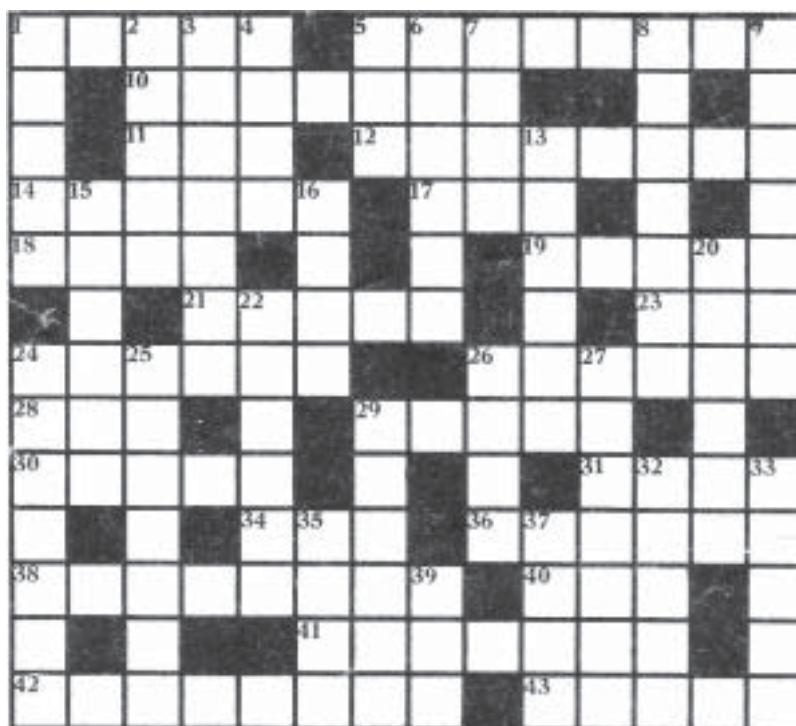
1. Läshus.
5. Inte utan risk.
10. Skojeri i valtid.
11. AB Gasackumulator.
12. Stilfulle.
14. Strö med bröd.
17. Tös i Göta stad.
18. Har på känn.
19. Penning.
21. Svea långa ö.
23. Känt handelshus.
24. Präst.
26. Spansk stad.
28. Bygd.
29. Feminint till Idor.
30. Släpåde.
31. Storvuxen.
34. Rationell förkortning.
36. Gjorde konungen.
38. Drottningnamn.
40. Ond gärning.
41. Är svartvita kor.
42. Lumpkrake.
43. Stenspel.

13. "Fimpåde kaniner?".
15. Han braskar eller slaskar.
16. Bäst på plan.
20. Händelse.
22. Övernatta.
24. Badrum, WC etc.
25. Stor mängd.
26. Ort i Dalarna.
27. Vanligen förekommande.

29. Fånge.
32. Avståndsmätare.
33. Två centiår.
35. Sånggrupp.
37. 594.
39. Stolle.

Lodräta ord

1. Göra konstverk.
2. Utan erfarenhet.
3. Bäst sparat öl.
4. Träd; flertal.
5. Liten fransk gata.
6. Nordisk republik.
7. För kålsoppa etc.
8. Kan pryda väggar.
9. Vasst till att slå vass.



Födelsedagar m.m.

Vi gratulerar

95 År

Bengt Eklöf	Bankeryd	20/01
Erik Friberg	Ronneby	05/02
Harry Larsson	Kristianstad	29/05

90 År

Arne Lundström	Stockholm	20/02
Sten Joelsson	Olofström	10/03

85 År

Roland Johannesson	Nättraby	11/01
Arne Julin	Nyköping	25/01
Eric Svensson	Ronneby	12/03
Kjell Silvebark	Sturkö	20/03

80 År

Gunnel Svensson	Ronneby	20/03
Sven-Gunnar Carlzon	Västra Frölunda	26/04
Kerstin Furenus	Karlskrona	23/05

75 År

Lars Iger	Karlskrona	04/05
-----------	------------	-------

70 År

Torbjörn Sunesson	Lyckeby	17/01
Anders Thörn	Näverkvarn	24/01
Lennart Avendal	Karlskrona	25/02
Bo Wranker	Karlskrona	13/03
Ingmar Fransson	Karlskrona	14/03
Lars-Erik Jonasson	Karlshamn	17/03
Sven Wallfors	Lyckeby	31/03
Yvonne Wirbrand	Nättraby	07/04
Per Engkvist	Nättraby	02/05
Ann Christin Svensson	Karlskrona	23/05

65 År

Magnus Blenner	Hovås	11/03
Göran Boijesen	Torna Hällestad	21/03
Jörgen Bengtsson	Rödeby	28/03

60 År

Henrik Strindberg	Yngsjö	06/04
Mikael Hammarlind	Vallentuna	04/05

55 År

Nils Gunnarsson	Malmö	20/02
Johan Swahn	Rödeby	02/06

Avlidna kamrater

Kerstin Heller	Karlskrona	2015-03-06
Arne Ferrington	Huaröd	2015-03-10
Lennart Östsjö	Drottningsskär	2015-06-08
Gösta Stentorn	Karlskrona	2015-11-09

Nya Medlemmar

Peter Johnsson	Asmundtorp
Hans Ragnarsson	Sölvesborg
Per Lago	Växjö
John-Olof Dellqvist	Nättraby
Bengt Ettetdahl	Karlskrona

Faderullan lullan lej

Faderullan lullan lej.
Hur står det till i da'
med alla vännerna
och hur är det med dig?

Har du det gott och bra
och dansar glatt, hå och hej
faderullan lullan lej
i levnadsturena.

Nicka dickom dickom dej.
Det gäller att va' gla'
fast levnadsdagarna
slutar snart för dig och mig.

Fadderullan lullan lej!

Gutav K. Walles

Diktformen kallas rondel



KA 2-oktetten underhöll före mötet



Gustav Karlsson, Kjell Silverbark, George Ramström och Åke Malmgren



Vid kaffebordet syns Göran Löfgren, Lennart Lindqvist, Kajsa Larsson, Yvonne Wirbrand och Inger-May Gustavsson



Birger Werner, Sune Persberg, Christer Holgersson, Rune Jansson och Maud Lexhagen

Höstmötet

Foto Ulla Melin